

ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ

Πές μου, τριανταφυλλάχι μου, έρωτικό λουλουδι,
 Ποῖο μεῦ φέρνεις μήνυμα, ποῖο μαγικό τραγοῦδι,
 'Απ' τῆς ψυχῆς μου τὴν ψυχὴν 'σὲ μένανε σταλμένο;
 Τί κρύβεις μέσ' 'στὰ φύλλα σου; ποῖο μυστικὸ γραμμένο
 Μὲ τὴν ἀκτίνα τῆς ματιᾶς ἢ τῶν χειλιῶν τὸν τύπο;
 Μοῦ φέρνεις 'στὰ μπουμπούκια σου καμμιὰ χαρὰ κλεισμένη,
 "Ἢ κομπλιμέντο ἄχαρο, παρηγοριὰ χαμένη;
 'Στὴ μπουτονιέρα τοῦ κορσέ ποῦ ἔχουν φυτρωμένο
 Σ' ἄνῃσιν ἀπ' τὰ ῥοδαλὰ τὰ χεῖλη της πεσμένο,
 Τί εἶδες μεσ' 'στοῦ κόρφου της τὸ ἱερὸ τὸ θεῖο;
 Τί ἔκουσες εἰς τῶν παλμῶν τ' ἀλάθητο μαντεῖο;
 Ποιὰ μυστικὰ ἀνακάλυψες εἰς τὰ στενάγματά της;
 Ποιούς λογισμοὺς ἐδιάθασες 'στὰ μαγικὰ ὄμματά της;
 'Πές μου αἰσθάνθη τὸ φιλὶ πῶστειλα μὲ ζεφύρια;
 Τῆς εἶπαν τὴ λατρεία μου τὰ λούλουδα τὰ μύρια;
 Τ' ἀδέρφια τῶν ὀμμάτων της, τ' ἀστέρια, μεσιτέψαν
 Γὰρ 'μένανε, συμπάθεια 'λίγη δὲν τῆς γυρέψαν;
 Τὰ τόσα μου παράπονα τῆς τᾶφερε τ' ἄερί;
 Τὸν πόνο πῶ' χω 'στὴν καρδιὰ τὸν ἔμαθε; τὸν ἔξερει;
 'Πές μου γιατρεῖά μου σ' ἔστειλε; πῶς ἔρχεσαι; τί εἶδες;
 Ποῖες μοῦ φέρνεις μυστικὲς παρηγοριὲς καὶ ἐλπίδες;...
 Σιγᾶς;... Ναί;... Μὰ τὰ φύλλα σου 'στὴ μυστικὴ τους γλῶσσα
 Μοῦ λέν' παρηγορητικὰ γλυκὰ λογάκια τόσα!

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ἰουνίου 1887.

ΔΗΜ. ΜΠΕΝΗ ΨΑΛΤΗΣ